actuz est allelu

abitauitem m

actuz eſt allelu

abitauit in n

¶ Hec ſunt priuilegia ſanctiſſime ꝟginis Marie ⁊ p̄rogatiue
collecte dilig̃ter ex dictis ⁊ ſermonibꝰ ſanctoꝝ doctoꝝ ad laudē
dei ⁊ deuotōem legentiū.

¶ Bernardus in Sermone.

NUnq̄ꝫ xp̄s de virgine gl'oſa natus fuiſſet ob eius virgi-
nitatē. de qua natꝰ eſt ob deuotiſſimā hūilitatē. ¶ Oroſi
us ſup Cātica. O q̄ꝫ dulciſſima vox Marie in auribꝰ ſaluato
ris: dū pro ſalute intonuerit pctōris. ¶ Ignatius ad virginē in
ep'la. Quis nō gaudeat o virgo preclara de tua pietate tā vali
da ⁊ īmenſa: qua ipa diuina flectit' ſeuicia ⁊ vidicta mūdiqꝫ hꝰ
ſuſtentat' machina. ¶ Seduliꝰ in p° carmīe. Scio ꝙ dudū ce-
leſtia atqꝫ terreſtria corruiſſent. ſi nō ea Marie gr̃a ſuſtentaſſet.
¶ Iheroniꝰ ſup li. ſapiētie. Quid igit' ē hoc ꝙ virgo beata ſe
dixerat quaſi vitē: vitē eīn ⁊ ſe xp̄s vocauit: niſi ꝙ ipa per oia ſi
cut xp̄s. ¶ Criſoſtomꝰ in ſermōe. Nūq̄ꝫ repi nec inueni hoiem
nō fore exauditū q Marie ſe faceret ſedulū ⁊ deuotū ¶ Anſhel
mus in li° de dilectōe. Scio veraciter fr̃es kariſſimi ꝙ nl'la dul
cedo nulla iocūditas potius eſtimat': q̄ꝫ qs in laude excelſe vir
ginis profundat'. ¶ Itē Oroſius ſup Cāti. Nil dulcius nilqꝫ
iocūdius repi q̄ꝫ laudibꝰ Marie īmorari. ¶ Augꝰ. in li. retrac-
tatōm. Scio ⁊ fidelibꝰ hoc promitto. ꝙ fetus in vtero mater-
no mortuꝰ inuocato deuote Marie noie. ſanus ⁊ incolumꝰ exi
et. vt nō ſolū id qd̄ viuū ſed qd̄ mortuū fuerit eiꝰ expers gr̃e nl'
latenus poſſit. ¶ Itē Augꝰ. in li. de natura ⁊ gr̃a. Ceteris qdē
ſanctis per ptes data eſt gr̃a: Marie aūt tota ſe infudit plenitu-
do gr̃e. ¶ Itē Criſoſtomus ī ſermōe. Maria erat ſancta pͥuſq̄ꝫ
nata. eiuſqꝫ ſuphabundante ſanctitate ⁊ merito ſalus ipa pueīt
toto mūdo. ¶ Richardus de ſancto Victore. Nihil a throno
dei diuini muneris defluit aut deſcēdit: qd̄ per Marie manus
nō pertrāſierit ¶ Itē Anſhelmus de virgine in ſermone. Neſ-
cit mr̃ dei aliud agere in mētibꝰ hūanis q̄ꝫ inceſſanter miſereri
pctōꝝ. ⁊ pro eis oculis aſtare iugiter ſaluatoris. ¶ Iheroniꝰ in
li. de p̄rogatiuis Marie. Magis q̄ppe deus cultū remunerat
q̄ matri impendit': q̄ꝫ qd̄ ſibiipſi quātūlibet miniſtrat'. ¶ Hugo
de ſancto Victore. O virgo xp̄i q̄ꝫte tua pietas ē efficacie ⁊ vir

tutis: q̃ nõ ſolũ volẽtẽ ſꝫ ⁊ renitẽtẽ in viã ꝓuebis dirigiq̃ꝫ ſalutis.
¶ Ambroſiꝰ in li. ꝓfa. Ad deuotõeꝫ quippe nois Marie tota cõcutit̃ ⁊ terret̃ collegio ꝑtãtis maligne: Marieq̃ꝫ pñtia ineſtĩa bilia demõibꝰ infert ſupplicia ⁊ tormẽta. ¶ Gregoriꝰ in liᵒ. de ritu eccẽ. Nũq̃ꝫ boĩm aliquis hoſtẽ adeo timuit corruptibilẽ: ſicut maligni ſpũs Mariã dei matrẽ. Bernardꝰ in floribꝰ. Sileat miãm tuã virgo btã ſi q̃s ẽ qui te ĩuocatã in neceſſitatibꝰ ſuis ſibi meminit defuiſſe. ¶ Ignatius in epl̃a ad ſeniorẽ. Uide q̃uo perire poſſis niſi velis ⁊ ipẽ. Maria em̃ te ſemper exaudit: xp̃s aũt Marie nũq̃ꝫ pc̃õꝝ aliquẽ denegauit. ¶ Beda in omelia ſuper Miſſꝰ ẽ. Quẽ iã deus dampnatõi eterne adiudicat. Marie adhuc grã eũ liberat ⁊ cõſeruat. ¶ Euſebiꝰ in ſermõe. O q̃ꝫta pietate polles virgo btã: quos em̃ deus ſaluare nõ vult per iuſticiã: tu per tuã ſaluas miãm infinitam. ¶ Augꝰ in li. retractionũ. Scio me niſi ſpõte velim. neq̃q̃ꝫ poſſe ꝑire pre nimia Marie atq̃ꝫ ineſtimabili pietate. ¶ Ambroſiꝰ in li. de virginitate. Credẽdũ ẽ dñi hr̃e ꝑtãteꝫ ſup impoſſibilibꝰ vniuerſis preter hoc ꝙ nõ poteſt reicere p̃ces m̃ris Marie. ¶ Fortunatꝰ in omel. Nemo ẽ tã deſpatꝰ in ſcelere q nõ delectet̃ aut gaudeat in vocatõe noĩs auxilioq̃ꝫ Marie. ¶ Ignatiꝰ ad virginẽ in epl̃a. Impoſſibile ẽ aliquẽ ſaluari pc̃õrẽ niſi ꝑ tuũ o virgo auxiliũ ⁊ fauorem
¶ Criſoſtomꝰ de ꝓrogatiuis Marie. Tribularer nimiũ ſi hoc virgo in te neſcirẽ ſolaciũ: ꝙ in vitã ſinis dãpnari aliquẽ pc̃õrẽ.
¶ Euſebius in ſermone. Nullo tp̃e aut momento ſic vixiſti vt aliq̃ñ exp̃s fueris gr̃e ⁊ auxilii m̃ris xp̃i. ¶ Hugo de. ſ. Uicto. Sperãs in virgine nullo vnq̃ꝫ irretiri poterit laq̃o aut dolore.
¶ Iheroniꝰ ad Euſtochiũ. Nũq̃d Marie effugere poteris miſericordias licꝫ nõ ſentias nec agnoſcas etiã qualitercũq̃ꝫ viuas.
¶ Sedulius in pᵒ. carmine. Quãtũcũq̃ꝫ quis peccauerit aut in quãtacũq̃ꝫ arctitudine poſitus fuerit. dũ Marie deuotꝰ extiterit. oẽ malũ quod ſe ſibi obtulit. ſanus equidẽ incolumiſq̃ꝫ trãſibit.
¶ Iheronimꝰ ad Nepocianũ. Maria ſi ſup te deuote fuerit inuocata. procul pelluntur a te mox mala atq̃ꝫ pericula vniuerſa.
¶ Bernardus in epiſtola ad reginam. Si enim Marie deuotus fueris velis nolis expers nequaq̃ꝫ eſſe poteris gratie atq̃ꝫ iu

namine ſui fauoris. ¶ Bernardus in li. de dulcedine anime. Neſcirem quo nam refugerem. quid nam ſperarē. quō me ſaluarem. ſi non me totum Marie gratie commendarem. aut ſup eiuſ auxilium me fundarem. ¶ Haymo ſup Apo. l. 2. Ha ꝙ gaudēs eſt eius obitus. qui Marie dum viueret ſedulus fuerat ⁊ deuotus ¶ Gregorius in Regiſtro. Neqꝫ enim tam grande malum femina in hunc mundum ſeminauerat. quin infinitū maius bonum ipſa que magis eſt ꝙ femina inferat ⁊ inducat. ¶ Ambroſius in orōe ad btām virginē. Pro pctōrib⁹ igit̄ virgo btā ītercedere nūc nō ceſſes. q ſi nō eēnt nūꝙ talis eēs. ¶ Origenes in li. de ritu eccē. Unuſqſqꝫ aūt fideliū ſic vitam ſuam ordinet. et diſponat. hunc ſibi ritū ⁊ conſuetudinem faciat. vt inuocato nomine Marie obdormiat ſilꝫ reſurgat. ¶ Euſebius in ſermone. Nullum tibi tonitruū aut tempeſtas. nulla choruſcatio. nullū fulmen nocere poterit. vbi Marie aliqualis memoria fulmineſcit. ¶ Cyprianus in li. de fine mundi. Sic mors diſponat̄. vt vna ſecū in oreqꝫ ſuo nomen glorioſe virginis moriatur. ¶ Hugo de ſancto Victore. Demones quidem ſufferre non poſſunt: ymo territi fugiunt ⁊ diſcedunt. dum Marie obſeqa inoleſcunt. ſuaqꝫ ipſis demonibus augent ſupplicia. inſignia glorioſa virginis Marie. ¶ Iheronim⁹ in li. de illuſtrib⁹ viris. In oī ope in quo quis exercet̄. pmum ſemper Marie gr̄a inuocet̄. ¶ Caſſianus in li. collonū. Tota ſalus humani generis. in multitudīe conſiſtit gr̄e Marie ⁊ fauoris. nulliuſqꝫ celeſtis virtutis expers eſſe poterit. qui Marie nunc gr̄am inquirit. ¶ Yſidorus de ſummo bono. Ad plenam ſufficit anime ⁊ corporis ſalutē. laus digna plenariaqꝫ Marie. ¶ Rychardus de ſancto Vict. Signum qppe eſt quia nūꝙ ineternū dampnabit̄. qui nunc in pñti Marie laudes preconiaqꝫ ſectat̄. ¶ Auguſtin⁹ in li. ſoliloquiorum. O ꝙta iocunditas cordis mei. ex laudibus prouenit mr̄is dei. ¶ Hylarius ſup Matheū. Quātūcūꝙ pctō obnoxius fuerit nunꝙ ineternū interibit. ſi qs tm̄ Marie deuot⁹ fuerit. ¶ Fortunatus in omel. Gratius quippe eſt obſequiū qđ Marie impendit̄. ꝙ quod ſanctorum cuilibet dirigitur ⁊ offertur. ymo gratior eſt deo laus que Marie oblata fuerit. ꝙ que ſibi inoleſcit.

¶ Mꝛoſius ſuper Cantica. Maria ſiqdem nõ ſolũ ſicut deus ſꝫ
pluſꝙ̃ deus. quos em̃ deus ſaluare nõ p̃t ꝑ iuſticiã. ipa ꝑ ſuam
ſaluat mĩaꝫ īfinitã. ¶ Euſebius in ſermõe. Vere btã moꝛs illa
credit᷑. q̃ Marie aduẽtꝰ p̄ntia ſanctiet᷑. ¶ Iheronĩ. ad Euſtociũ.
Nullũ in hac vita adeo toꝛſerũt pene ꝓpe. ſicut Mariã miſerie
aliene. ¶ Ambroſiꝰ in li. p̃fa. Iã nõ poterit nos abeſſe deꝯ. dũ
deuote inuocata fuerit mr̃ eiꝰ ¶ Anſhelmus. Tu q̃ſi deus ⁊ plꝰ
ꝙ̃ deus: dei em̃ potẽtiã tu tranſcẽdis: quia nos tua ſaluas mĩa.
quos ſaluare nõ p̃t ſua iuſticia. ¶ Helynãdꝰ in planctu xp̄i. Si
ne ipa nõ fuit ſed nec ẽ ſaluatꝰ quiſꝙ̃ nec ſaluabit ineternum.
¶ Gregoriꝰ in Regiſtro. Quãtũcũꝙ̃ btã Maria virgo fuiſſet.
nũꝙ̃ tñ deũ ꝯcepiſſet niſi humilitatẽ infinitã habuiſſet. Augꝰ.
O Maria ſi neccãrium nõ eſſet redimi, nõ fuiſſet neceſſarium te
parere redẽptoꝛẽ. ¶ Itẽ idẽ. Vt qd dei filiꝰ pro pctõꝛibꝰ pate
ret᷑. ſi deeſſet q peccaſſet. ¶ Itẽ idẽ. Vt qd mater fieres ſalua-
toꝛis. ſi nulla eẽt indigẽtia ſalutis. ¶ Item idẽ. Vbi nomẽ vir-
ginis Marie noĩatur, demõ lõge fugat᷑. ¶ Bernardus. Intue
mini ꝙ̃to dilectõis affectu a nobis eã voluit honoꝛari. q totius
boni plenitudinẽ poſuit in Maria. ¶ Itẽ idẽ. Tu cũ dignꝰ nõ
eẽs vt tibi filiꝰ dei daret᷑. datus eſt Marie vt per eã recipes gc
quid haberes. ¶ Itẽ idẽ. Qñ miſereri nõ poterit mr̃ omnipo-
tẽtie: qñ miſereri nollet mr̃ mĩe. ¶ Iheronimus. Sicut in ꝯpa
tione dei nemo bonus: ita in ꝯpatõe mr̃is dei nulla inuenit᷑ per
fecta. ꝙ̃uis virtutibus eximia cõpꝛobet᷑. ¶ Iohãnes Damaſce
nus. Maria ſicut oliua fructifera omnis virtutis habitaculũ fcã
eſt. ¶ Ambroſius. Talis fuit Maria. vt eius vita oīs virtutꝫ ex
emplar ſit. ¶ Itẽ idẽ. Quicũꝙ̃ ſibi Marie expectat p̃miũ. eiuſ
imitet᷑ exemplũ. ¶ Bernardus. Ipa eſt pꝛeclara ſtella ſuper
hoc mare magnũ eleuata. micãs meritꝫ. illuſtrãs exẽplis. ¶ Itez
idẽ. Studeamus dilectiſſimi ꝑ eã ad ipm aſcẽdere. qui ꝑ ipſam
ad nos deſcẽdit: ꝑ eã venire in grãm ipſius: q per eã in nr̃aꝫ mi
ſeriã venit. ¶ Ignacius. Maria ſicut nati referũt. nr̃e noue reli-
gionis eſt mgr̃a. ⁊ apud fideles oĩm pietatis opm eſt miniſtra.
¶ Iheronimus. Amate quã colitis. ⁊ colite quã amatis. qꝛ tũc
vere eam colitis. ſi ymitari eã velitis. ¶ Auguſtinus. Hec ẽ flos

cāpi. de qua ortū eſt precioſuȝ liliū. per cuius ꝑtū mutat̃ natura.
⁊ delet̃ prothoplaſtarū omnis culpa. ¶ Anſhelmꝰ. Oīs ad te
ↄuerſus ⁊ a te reſpectꝰ īpoſſibile ē vt pereat. ¶ Bernardꝰ. Ge
nitrix dei dñā mūdi regina celi. q̄ oībꝰ generatōibꝰ vitā ⁊ glām
genuiſti. Itē idē. Si qd ſpei in nobis ē ſi qd grē ſi qd ſalutꝭ. ab
ea nouerimꝰ habūdare. ¶ Augꝰ. Facta ē Maria ſcala celeſtꝭ:
qꝛ ꝑ ipāȝ deſcēdit deꝰ ad terras. vt ꝑ eā hoīes aſcēdere mereāt̃
in celū ¶ Maximꝰ. Eua poſteros ex ſua carne naſcētes tranſ
miſit ad inferos: Maria ex ſua prole renatos dirigit ad celos.
¶ Anſhelmꝰ. Per Marie grām. ⁊ q̄ in īferno erāt ſunt libera
ta. ⁊ q̄ ſuꝑ celos ſunt ſe gaudēt reſtaurata ¶ Bernardꝰ. Per te
o bñdicta celū impletū ē: infernꝰ euacuatꝰ. Itē idē. O fēīa ſuꝑ
oēs fēīas admirabilē repatricē parentū, poſterū viuificatricem.
Itē idē. Hec ē q̄ totiꝰ mūdi reparatōȝ obtinuit. ſalutē oībꝰ repa
uit. ¶ Augꝰ. O btā Maria qs tibi digne valeat iura grārū im
pendere. ⁊ laudū ꝑconia. q̄ ſingulari tuo merito mūdo ſuccurri-
ſti perdito. Itē idē. Bñdicta in mulieribꝰ. q̄ vitā ⁊ viris ⁊ muli
eribus pepiſti. ¶ Bernardꝰ. Quis mīe tue o bñdicta lōgitudi
nē latitudinē ſublimitatē ⁊ profundū queat īueſtigare: nā lōgi
tudo eiꝰ vſqꝫ in nouiſſimū diē inuocātibꝰ eā ſubuenit vniuerſis.
latitudo eiꝰ replet orbē terrarū: ſublimitas eius ciuitatis ſuꝑ-
ne īuenit reſtauratōȝ: ꝓfundū eiꝰ ſedētibꝰ in tenebris ⁊ vmbra
mortis obtinuit redēptōȝ. Itē idē. Ad Mariā ſicut ad mediuȝ
reſpiciūt. ⁊ q habitāt in celo vt reſartiant̃. ⁊ qui in inferno vt eri
piant̃. Item idem. Hec pctōrum ſcala. hec mea maxima fiducia.
eſt hec tota ratio ſpei mee. Item idē. Aduocatū premiſit pere-
grinatio noſtra. que tāqꝫ iudicis mater efficaciter ſalutis noſtre
remedia pertractabit. Item idē. Ex ore tuo pendet conſolatio
miſeroꝝ. redemptio captiuoꝝ. liberatio dampnatoꝝ. ſalꝰ iuſtoꝝ.
Item idē. Securum hēs o hō ad patrē dm̄. vbi habes filiū an-
te patrē. ⁊ ante filium matrem: filius oſtendit patri cycatrices ⁊
vulnera: mater oſtendit filio pectꝰ ⁊ vbera: nec vlla pōt eſſe re
pulſio. vbi tot ↄcurrūt caritatis inſignia ¶ Augꝰ. Frēs kmī to
to mentis affectu beatiſſime virginis interceſſiōibꝰ nos ↄmitta
mus vt dū eā obſequio frequētamus in terris. ipā nos ſedula ꝑ

ee ꝯmēdare dignet᷑ in celis. ¶ Bernardꝰ. Si iracūdia aut aua
ricia aut carnis illecebra nauiculā ꝯcuſſerit mentis: reſpice ſtel
lā voca Mariā. ¶ Augꝰ. Exultēt virgines. qꝛ virgo Maria pe
perit xp̄m: exultent vidue. infantē xp̄m Anna vidua cognouit.
exultēt cōiugate. naſciturū Eliſabeth maritata prophetizauit.
¶ Bernardꝰ. Qn̄ ſic dulcis eſt Marie memoria. quid erit eiꝰ
p̄ñtia. ¶ Maximꝰ. Per hāc auctor vite auctorē mortis ſupa-
uit dū per mulieris filiū dāpnauit mulieris pctm̄. ¶ Bernardꝰ
Nullꝰ ſic inſtantiā timet hoſtiū. q̄ʒtū demones Marie vocabu
lū. ¶ Bernardus. Fluūt ⁊ pereūt ſicut cera a facie ignis demo
nes. vbicūqꝫ inueniūt huius nōis crebrā recordatōʒ. deuotā īuo
cationeʒ. ſollicitā ymitatōʒ. ¶ Augꝰ. O felix puerperium leta
bile angelis. optabile ſanctis. necc̄arium perditis. ꝯgruū profliga
tis. ¶ Bernardꝰ. Sūma gl'a eſt te videre poſt deū matrem dei.
adherere tibi. ¶ Bernardus. Redēpturꝰ genꝰ hūanū deus p̄-
ciū vniuerſum ꝯtulit in Mariā. Itē idē. Tu mr̄ rei tu mr̄ iudi
cis: ⁊ cū vtriuſqꝫ mr̄ ſis: diſcordiā īter filios eē nō pateris. Itē
idē. Illa dextra maieſtatis q̄ ꝯſueta ē ꝑcutere. mō ligata ē a vir
gine. vt nihil ſciat niſi miſereri ⁊ parcere. Itē idē. In periculis ī
anguſtiis in rebus dubiis mariā inuoca. Mariā cogita. nō rece-
dat ab ore. nō a corde. Itē idē. Maria ſinū mīe oībus apit vt de
plenitudine eiꝰ accipiāt vniuerſi: captiuꝰ redēptōʒ. egri curati
onē: triſtis ꝯſolatōʒ: pctōr veniā: iuſtꝰ grām: angelꝰ leticiā. filiꝰ
carnis hūane ſubſtātiā: tota trinitas glām. Itē idē. Ipa ē nobil'.
iſta ſtella ex iacob orta cꝰ radius vniuerſum orbē illūinat: cuiꝰ
ſplēdor ī ſupnis refulget ⁊ inferos penetrat. ¶ Augꝰ. Facta ē
Maria feneſtra celi: qꝛ per ipam deus verum fudit ſecul' lumē.
¶ Anſhelmus. O fēia mirabiliter ſingularis ⁊ ſingul'r mirabil'.
per quā elemēta renouāt᷑. inferna remediāt᷑. hoīes ſaluāt᷑. angeli
reintegrāt᷑. ¶ Bernardꝰ. Merita reſpiciūt in te vniuerſi ⁊ ocu
li totius creature: quia ꝑ te in te ⁊ de te benigna manꝰ oīpotēt
quicquid creauerat recreauit. Item idē. Ipſa tenēte nō corruiſ.
ipa ꝓtegente nō metuis. ipſa duce nō fatigaris. ipſa propicia ꝑ
uenis. Item ideʒ. Ducat nos mater ad filiū: filiꝰ ad patrē: ſpō
ſa ad ſponſum: dulcis dn̄s: dulcis dn̄a: qꝛ ille dn̄s meꝰ. tu dn̄a

mea. ⁊ nunc porta· Item idē· O magna o pia o multū amabilis
Maria: tu nec noīari qdē potes quin accēdas: nec cogitari quin
recrees affectus dulcedine· Itē idē. Hac ſi nūq̄ʒ vidiſti aſpice ſi
deſeruiſti reſpice. ſi in profundo es ſuſcipe· Itē idē· Si egris in
ſpiciat̄ oculis ſanat. ſi proficiētibꝰ ꝯfortat. ſi ſanis cōſeruat. Itē
idem. Per te habemus acceſſum ad filiū o bn̄dicta inuētrix grē
genitrix vite: vt per te nos recipiat qui per te datus eſt nobis.
¶ Augꝰ. Nō dubiū q̄ meruit pro oībus liberādis proferre pre
ciū ⁊ refugiū: poſſe pro oībus liberatis impendere ſuffragium.
¶ Augꝰ. Venite virgines ad virginē: ꝯcipiētes ad ꝯcipientē:
pariētes ad pariētē: mr̄es ad mr̄em: lactantes ad lactantē: iuuē
cule ad iuuenculā. ¶ Bernardus Laudamus virginitatē. hūi
litatē miramur. ſʒ mīa miſeris ſapit dulciꝰ. hāc amplectimur re
cordamur ſepius crebriꝰ īuocamus. ¶ Gregorius. Hec ē in cuiꝰ
vtero ecclā ē deo ꝯiūcta federe ſempiterno. ¶ Bernard. Dn̄a et
mediatrix nr̄a ⁊ aduocata. tuo filio nos recōmēda ⁊ repreſenta.
Itē id. Teneamꝰ eā nec dimittamꝰ donec bn̄dixerit nobis: po
tēs ē em̄ nēpe vellꝰ ē mediū inter rorē ⁊ areā: mulier inter ſolē
⁊ lunā: Maria inter xp̄m ⁊ eccāʒ ꝯſtituta. ¶ Auguſtinus· Mr̄
generis nr̄i penā īulit mūdo: genitrix dn̄i nr̄i ſalutem attulit.
¶ Bernard. Dico vobis ſi pie fuerit a nobis īuocata nō deerit
neceſſitati nr̄e· Itē idē· Nec facultas ei deeſſe poterit nec volū
tas qm̄ regina celoꝝ ē. miſericors ē. ⁊ mr̄ mīe. Itē idē· Oībus ſe
ſe exorabilē oībus clemētiſſimā pbet· Itē idē· Quid ad Ma-
riā trepidat hūana fragilitas: nihil in ea auſterū: nihil terribile.
tota ſuauis plena pietatis ⁊ grē. Item idē. Affectu cōpatiendi
⁊ ſubueniendi habundat Maria· ¶ Iheronimus. Quicqd ma
ledictōis infuſum ē p Euā. totum abſtulit benedictio Marie.
Auguſtinus· O īmaculata virginitas. q̄ q̄ īuiolata pmāſiſti. im
mortalitatē nobis fructū tua fecunditate procreaſti. ¶ Bernard.
O Maria īueniſti qd añ nemo potuit īuenire. dei ⁊ hoīm pacē:
mortis deſtructōʒ: vite reparatōʒ. ¶ Auguſtinus· O btā virgini-
tas q̄ dn̄m hoībus genuit: vitā mortalibus edidit: celos īnouauit.
mūdū purificauit: paradiſi ianuā apuit: aīas ab inferis libera-
uit. ¶ Bernardus· Hec ē q̄ dedit celis glām: terris dn̄m: fidē gē

tibus: ſinē viciis: vite ordinē: moribus diſciplinā ¶ Beda. Ec
ce virgo cōcipiet ⁊ pariet filiū ad alligādū fortē armatū. ad con
culcādū caput ſerpentis. ⁊ ꝑdā eius diripiēdā. ad īobedientiā
Eue ꝑ Marie obediētiā excludēdā. ¶ Maximus. Virgo Ma
ria reparatio ē vite: ianua celi: decus mulierꝝ: caput virginū: ortus
ↄcluſus: fōs ſigīatus velut oliua fructifera ī domo dnī. ¶ Ber.
O v̄go v̄ga celeſtis o vere ſublimis plāta: o vere lignū vite qḋ
ſolū dignū fuit portare fructū ſalutis. ¶ Aug⁹. Quis vnq̄ eſti
mare poſſꝫ vt portaret̄ manibus femineis portitor orbis. panis
anglorꝝ aleret̄: v̄tus celorꝝ īfirmaret̄. vita oīm moreret̄. Itē idē
Nō mirū o virgo mr̄ ſi dignatur tibi aggaudere deus regnās ī ce
lis. quē tu puulū hoīez ex te natū totiēs oſculata es in terris.
Itē idē. Speculū nō rūpit radius penetrās ſolis: īegritatē vir
ginis īgreſſus aut egreſſus viciare putas dnīm maieſtatꝭ ¶ Ber.
Pr̄ tecū q ſuū filiū fecit tuū: filius tecū q miro mō in te ſibi re
ſerat gēītale ſecretū ⁊ tibi ſeruat virginale ſigīculū. ſpūs ſanctus
tecū q cū prē ⁊ filio tuū ſanctificauit vterū. ¶ Auguſtinꝰ. Bene
dicta tu ī mulieribus. q̄ vitā ⁊ viris ⁊ mulieribus peperiſti. Itē id.
Maledictio eue ī bn̄dictōꝫ v̄tit̄ marie. Itē idē. O feīa ſuꝑ feīas
bn̄dicta. q̄ virū oīo nō cognouiſti ⁊ dnm̄ in tuo vtero portare me
ruiſti. Itē idē. Preciſū eſt ī ea illḋ īfelicitatꝭ eulogiū ī dolore pa
ries. q̄r h̄ in leticia ꝑturiuit. Itē id. Qui natus eſt ꝑmo ſiñ mr̄e
in celis. natus eſt ſcḋo ſine prē in terris. Itez id. Vtrobiq̄ mira
culū ⁊ ſine corruptōe ḡuida. ⁊ in ꝑtu v̄go ⁊ puerꝑa. ¶ Bernar.
O vere nouitas ī audita virgo peꝑit. ⁊ poſt ꝑtū gaudiū mr̄is ha
bens cū v̄ginitatis honore. Itez id. Sicut ſine corruptōe ſidus
ſuū emittit radiū. ſic abſq̄ ſui leſione virgo peꝑit filiū. Item id.
In Yſaye teſtīo florem filiū. v̄gā intellige mr̄em: nec vigorez le
ſit floris emiſſio. nec virginis pudorem ſacri ꝑtus editio. ¶ Au
guſtinus. Exultat virgo cū ↄcipit. virgo cū parit. virgo poſt ꝑtū.
¶ Bernard. Generat mr̄ ⁊ virgo eſt. q generat̄ deus ⁊ hō eſt.
¶ Auguſti. O btā ⁊ felix maria oī laude digniſſima o genitrix
glo̊ſa. o puerꝑa ſublimis cuius viſceribus auctor celi ⁊ terre cō
mittit̄. Itez id. Maria leta portauit īfātez portat eū a q⁰ porta
tur orbis. Itez id. Genuit ī tꝑe puberez. qñ hūit añ tꝑa ↄditorez.

¶ Itē Auguſtinus. Si omniū hoīm menbra verterent̄ in lin-
guas.btām Mariā laudare ſufficeret nullus : altior eni eſt celo.
abyſſo profundior: quē enī celū ⁊ terra capere non poterant.ipa
ſuo immaculato vtero geſtauit ¶ Bernardus. In te ſola rex il
le diues exinanit̄: excelſus humiliat̄: dei filius incarnat̄: nēpe
vt eius paupertate locupletemur: eius minoratōe magnifice-
mur.eius incarnatōe incipiamus vnus ſpūs eſſe cum eo. ¶ Itē
idem. In conceptu partuq̃ꝫ virginali agnoſcit̄ lōgitudo breuis.
latitudo anguſta.altitudo ſubdita.profunditas plana. Agnoſci
tur lux non lucens.verbū infans.aqua ſitiens.panis eſuriens.
¶ Itē idem. O natiuitas ſuper naturam.amabilis hōībus.īueſ
tigabilis angelis.omnibus optabilis. ¶ Auguſtinus. Dicat iu
deus incredulus quemadmodū arida virga floruit ⁊ fronduit ⁊
nuces protulit.⁊ ego dicā illi quemadmodum virgo concepit ⁊
pepit. virgo peregit tpa pariendi: virga autem non habuit tēpꝰ
germinandi. ¶ Itē idē. Virginitas.angeli ſalutatōe eſt impḡ-
nata.a Iohanne de vtero ſalutata: generās ab angelis collau-
data.⁊ lactans per ſtellam de celo eſt predicata.⁊ a magis mu-
neribus honorata. ¶ Auguſtinus. Lacta mater eum qui te ta
lem fecit vt fieret in te. ¶ Item idē. Prebe virgo lambenti ma
millam.vt ipſe pro nobis prebeat percutienti maxillā. ¶ Item
idem. Cum gaudio dicamus Marie: lacta mater xp̄m: angelo
rum dn̄m: lacta panem de celo venientē. ¶ Caſſiodorus. Reſ-
piciat oculus deuotōis puerum Iheſum dulces mām̄illas vir
ginis glorioſe dulciter ſuggentē.⁊ eam ſibi dulciter arridentem.
¶ Iheronimus. Quod natura non habuit.vſus neſciuit.ignorauit
rō.pauet celum.ſtupet terra: hoc totum eſt per Gabrielem Ma
rie nunciatum.⁊ per xp̄m adimpletū. ¶ Itē idem. Maria quia
mente paſſa eſt pluſq̃ꝫ martir fuit. nimirum ⁊ eius dilectio am-
plius fortis q̃ꝫ mors.quia mortem xp̄i ſuā fecit. ¶ Item idem.
Dolores quos beata virgo ī partu nō ſuſtinuit.in paſſione filij
ſuſtulit. ¶ Item nota ꝙ beata virgo non ſolū ab actiua ſed etiā
a paſſiua concupiſcentia fuit aliena: quia a nemine concupiſci
potuit.

~~7-48~~
19889

Seqt̃ de pͥuilegiis beate Marie poſt mortem.

Gregoriꝰ in collecta. Nec tñ nexibꝰ mortꝪ deprimi potuit. q̃ filiū tuū de ſe gerit incarnatū. Bernardus. Soli angeli redēptori aſcendēti occurrere poterāt: matri vero ip̄e filius cū tota curia tā angelorꝫ q̄ȝ iuſtorꝫ ſolēpniter occurrens. euexit eā ad btē conſiſtoriū ſeſſiōis. Augꝰ. Quid pauper dña ingenio cū de te qcqd dixero minor eſt laus tua q̄ȝ dignitas meret̃: ſi celū te vocē altior es. ſi matrē gentiū dicā p̄cedis. ſi formā dei appellē digna exiſtis: ſi dñam angelorꝫ vocem. per oīa eē probaris. Bernardꝰ. Ceſſare nō debꝫ laude virginis hūana mortalitas. cū eiꝰ natura in virgine ſup̄ imortales ſpūs exaltet̃. Itē idē. Virgo regalis ad thronū dei p̄ris euebit̃ ꝛ in ip̄ius trinitatꝭ ſede impoſita. angelicā naturā ſollicitat ad vidēdū. Augꝰ. Te ip̄e rex regū vt matrē verā ꝛ decoram ſponſaȝ pre oībꝰ diligens amoris amplexibus ſibi aſſociat. nec mirū ſi dignat̃ tibi applaudere deꝰ regnās in celis. quē tu puulū ex te natū totiēs oſculata es ĩ terris. Bernardꝰ. Nec in mūdo locꝰ dignior virginalis vteri tēplo in quo dei filiū Maria ſuſcepit. nec in celis regali ſolio. quo Mariā Marie filiꝰ ſublimauit. Item idē. Quod ſi oculꝰ nō vidit nec auris audiuit ꝛ in cor hoīs nō aſcendit que p̄parauit deus diligētibus ſe qd p̄parauit gignēti ſe ꝛ diligēti ſe pre oībus. Iheronī. Oīs ciuitas venerat̃ mr̃em. cuiꝰ ſup ſe adorat filiū. Itē idem. Circūdant eā flores roſarū ꝛ lilia quallium. eo ꝙ oēs aīe martirū rubricate. eā eterne dilectōis amplexibꝰ ꝯplectūt̃. ꝛ ſplēdoribus virginitatis candidate.

Hic ſequūt̃ auctoritates Auguſtini de eiꝰ aſſumptōe.

Si voluit dñs integrā matris virginitatē ſeruare cur nō velit incorruptā a putredinis fetore ſeruare. Nūquid nō pertinet ad benignitatē dñi. mr̃is ſeruare honorēq legē ſoluere non venerat ſed adimplere. Quā in vita pre ceteris gratia ſui ꝯceptꝰ honorauit: piū eſt credere in morte ſpe͡ali grā honoraſſe. Putredo ꝛ vermis hūane eſt obprobriū ꝯditiōis. ab hoc cū Ihesus ſit alienus: natura Marie excipit̃. quā Ihūs de ea ſumpſiſſe probat̃.

Si xp̄s hr̃e ſecū vult eos qui hic ſua fide vnū cū eo eē iudicant̃. qd eſtimādū de mr̃e. vbi digna ſit hr̃i niſi in p̄ñtia filii.

precepit.ubi poſtmodũ ſemper deſcendebat angelus &
aquam mouebat.& multi ſanabantur per ipſum xp̄m q
poſtmodum in ipſo ligno ſuſpenſus erat.& in ſtipite ar/
boris erat caput poſitum.ita ut ſanguis redemptoris eius
primi plaſmatoris deſcendit in caput.

¶ Quõ Eua inſtante morte eius conuocauit oẽs fi
lios & dixit eis ut ſcriberẽt uitã eoꝝ & que audie
runt et uiderunt ab eis in tabulas lapideas ne peri
ret memoria primorum parentum.

¶ Poſt multos uero dies cognoſcens Eua mortem ſuam
congregauit omnes filios & filias ſuas et dixit eis. Audi
te filii mei cariſſimi referam uobis. Poſtq̃ ego & pater
ueſter tranſgreſſi ſumus mandata dei:tunc dixit Micha
el archangelus propter preuaricationes uр̄as inducit do/
minus iudicii iram ſuper uos. Primũ per aquam. Secun
dum ꝑ ignem. in his ergo iudiciis duobus iudicabit do/
minus genus humanũ. Audite ergo me filii mei faciatis
uobis tabulas lapideas & alias de terra & ſcribatis uitam
nr̄am & que de nobis audiſtis & uidiſtis ne pereat me/
moria primoꝝ parentum ueſtroꝝ ineternum.

¶ De morte Eue ſepultura eius & apparitione
Michaelis archangeli.

¶ Hec cũ dixiſſet Eua filiis ſuis expandit manus ſuas in
celũ & gratias agens deo tradidit ſpiritum. Et ſepelierũt
eam filii & filie iuxta Adam uirũ ſuũ. Tunc aũt factus
eſt fletus magnus:& fecerunt planctum magnũ ꝑ.xxx.
dies. Poſtq̃ ita in luctu fuiſſent per.vii.dies apparuit eis
Michael et dixit ad Seth. Homo dei:non amplius luge/
tis mortuos ueſtros q̃ per.vi.dies.eſt in.vi.diebus domi/
nus omnia creauit et requieuit die.vii.ab ope ſuo. Octa
uus uero dies eſt future et eterne beatitudinis in quo om
nes boni cum ipſo creatore et Saluatore noſtro ſimul cũ
corpore et anima nunq̃ de cetero morientur. ſed regna/
bunt per infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen. ¶ Finis.

68861
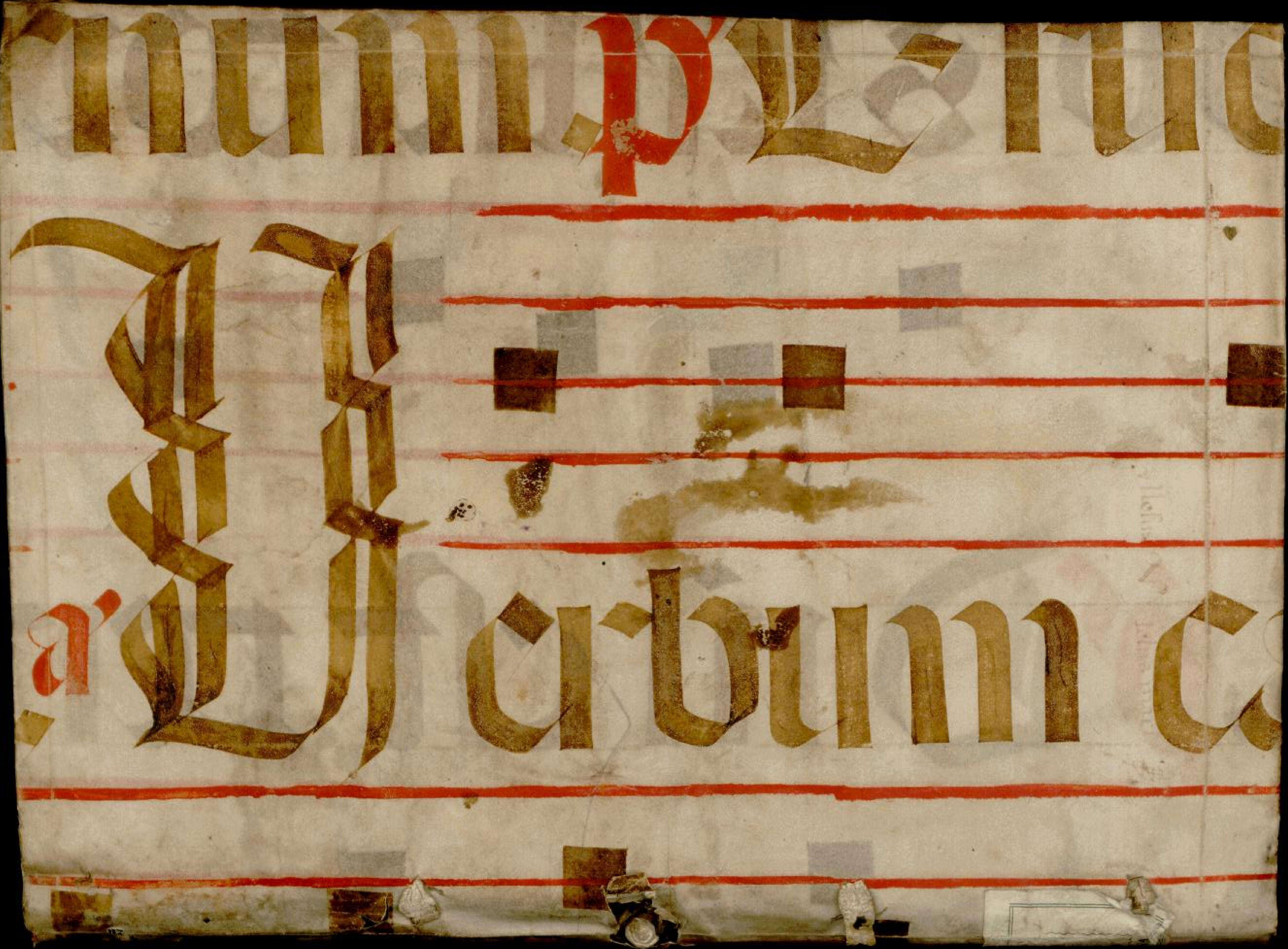
a' Verbum ca